

**REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE
COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE**

**UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE ECONOMIE ȘI ADMINISTRAREA AFACERILOR
ȘCOALA DOCTORALĂ ÎN ȘTIINȚE ECONOMICE**

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

**„EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII
INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN
SITUAȚIILE FINANCIARE”**

Conducător științific,
Prof. univ. dr. Constantin STAICU

Doctorand,
Ec. ANTONESCU LIGIA

Cuvinte cheie: evaluare contabilă, evaluare economică, valoare de piață, cost istoric, referențial reglementar de normalizare, principii generale de evaluare, bilanț financiar, standarde de evaluare, metode de evaluare, activul net contabil, activul net corectat, valoare realizabilă netă, evaluare prin comparație, abordarea pe bază de venit, reevaluare, IFRS, IVS, cadrul general de raportare financiară, situații financiare anuale, informație contabilă, cod deontologic, valoare specială, valoare de lichidare, raport de evaluare, lichiditate, solvabilitate, rate de structură, echilibru financiar, performanță economico-financiară, rentabilitate, combinații de entități, evaluarea în cazul fuziunii și lichidării, goodwill, badwill, garantarea creditelor.

În condițiile economiei de piață au loc frecvente modificări în ceea ce privește numărul și structura entităților economice. Fiind în competiție, se pune problema comparării acestora, mai ales atunci când este vorba de operațiuni de creștere externă, de participarea unui nou asociat sau acționar la capitalul social, de stabilire a valorii de asigurare sau a garanțiilor pentru creditele solicitate, deziderate imposibil de realizat în absența unor situații financiare anuale care să ofere o imagine globală fidelă și completă asupra entității și a tranzacțiilor la care participă, bazate pe informații contabile pertinente și relevante. Ca atare, privind din această perspectivă, considerăm că evaluarea entităților capătă caracter cvasi-permanent, din necesitatea obținerii imaginii fidele derivând modalitățile efective prin care acest demers este materializat.

În aceste circumstanțe, dominanta prezentei lucrări a fost reprezentată de tratarea problemelor într-o manieră ordonată, articulată și sistemică, spiritul critic determinându-ne să avem în vedere atât aspectele teoretice, cât și pe cele de natura practică, dezvoltate cu exprimarea de opinii și propuneri personale care să contribuie la obținerea de informații contabile fidele privind patrimoniul entității economice.

Informațiile tot mai variate care vizează dinamica fenomenelor economice ale

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

căror efecte se impune a fi cunoscute și ajustate au constituit și constituie un centru de interes major pentru managementul financiar-contabil al oricărei entități, mai ales dacă avem în vedere entitățile din mediul de afaceri românesc și, chiar dacă această opinie se referă la informație în general, considerăm că ea caracterizează în aceeași măsură și informația contabilă.

Dacă transpunem această necesitate informațională la nivelul entităților economice din țara noastră, atunci complexitatea demersului crește, iar deciziile ce trebuie adoptate și concluziile ce se pot desprinde reclamă o analiză riguroasă, în cadrul căreia modul cum se realizează evaluarea patrimonială și cea contabilă, capătă un rol deosebit.

Axul central al întregului demers analitic realizat s-a bazat pe ideea că, dacă am privi evaluarea din perspectiva singulară a evaluatorului nu am putea percepe demarcația evidentă dintre evaluarea contabilă și evaluarea economică.

Din aceste considerente, apreciate ca fiind suficiente, ne-am propus ca prin lucrarea de cercetare intitulată „**Evaluarea patrimonială și creșterea calității informației contabile comunicate prin situațiile financiare**”, să aducem un plus de claritate problematicii mereu schimbătoare și complexe ce vizează demersul evaluativ, ghidați și de intensitatea dezbaterilor pe care le-a generat în literatura de specialitate din România și din străinătate, dar și de dorința de a putea oferi unele răspunsuri compatibile climatului economic dominat de incertitudini, criză și recesiune din țara noastră.

Obiectivul principal al prezentei lucrări a fost astfel gândit încât să poată fi surprinse, în mod succesiv și în detaliu, principalele aspecte ce vizează fundamentele teoretice privind evaluarea entităților economice, descrierea critică a metodologiei specifice de evaluare, modul concret în care evaluarea oferă posibilitatea obținerii unor informații contabile fidele, precum și valorificarea acestor informații prin intermediul situațiilor financiare anuale.

Capitolul 1 al studiului, intitulat „**Delimitări și fundamentări teoretice privind evaluarea**” debutează cu surprinderea aspectelor semnificative privind definirea evaluării din perspectiva obținerii informației contabile, având în vedere permanent exigențele privind evaluarea în contextul aplicării standardelor naționale și internaționale în domeniu, precum și necesitatea, oportunitatea și obiectivele acesteia.

Judecând prin prisma teoriei economice, nu putem omite faptul că, dacă valoarea bunurilor se stabilește în procesul schimbului prin raportarea cererii la ofertă (aprecierile obiective în funcție de costul factorilor de producție), fiind specifică bunurilor de consum, evaluarea este specifică bunurilor generatoare de venituri viitoare, sau chiar entităților în ansamblul lor, ca unități generatoare de profit.

Teoria evaluării nu operează cu conceptul generic de valoare, ci cu tipuri de valoare specifice unui anumit scop al evaluării, determinate în anumite condiții și explicate prin standarde de evaluare, elaborate de asociații profesionale naționale și internaționale.

În consecință, opinăm că nu există o valoare obiectivă, întrucât beneficiul poate fi diferit pentru fiecare persoană.

Argumentăm această afirmație prin faptul că „valoarea reprezintă o calitate convențională a unui bun, a unei proprietăți sau afaceri, care îi este atribuită convențional în urma unor calcule sau a unei expertize. Valoarea nu este un fapt, ci o opinie”.

Privind din perspectivă metodologică, de un proces pertinent de evaluare sunt

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

interesați, în primul rând, cumpărătorii de entități necotate, fiecare având motivațiile lor individuale și o filozofie de investiție aparte.

În legătură cu procedura evaluării, un aspect important este legat și de maniera în care administratorii companiilor sunt în măsură să aprecieze corect ansamblul riscurilor la care este expusă compania pe care o „pilotează” și să adopte cele mai potrivite măsuri pentru diminuarea efectelor acestor riscuri.

Reținerea valorii juste ca principiu în procesul de evaluare contabilă presupune, inclusiv după opinia noastră, avantaje și dezavantaje: va ridica serioase probleme în special în ceea ce privește evaluarea activelor care nu se tranzacționează pe o piață activă sau pe o piață eficientă, însă poate asigura o mai bună cunoaștere a valorii de piață a entității.

O întrebare de actualitate rămâne următoarea: care este, în contextul economic actual, soluția cea mai potrivită: bilanțul în costuri istorice sau bilanțul în costuri istorice și/sau valoare justă?

În prezent, tot mai multe voci critică referențialul contabil emis de IASB, care pare prea mult conectat la normele americane și, în plus, plasează în centrul preocupărilor sale necesitățile informaționale ale investitorilor.

Ne alăturăm opiniei că nu trebuie, însă, să ignorăm specificul național al fiecărui stat. Este foarte greu de crezut că o armonizare deplină în domeniul contabilității va atrage după sine armonizare și uniformitate în planul evaluării, al vieții economice, sociale, politice sau culturale, în domeniul juridic sau fiscal.

Încercând o abordare critică comparativă, suntem de părere că, față de evaluarea contabilă care este tributară unor reguli și principii stricte, evidența contabilă și, în special, bilanțul contabil care reflectă starea patrimoniului și a unei activități trecute, la un moment dat, evaluarea economică are rolul de a ajusta patrimoniul entității pentru reflectarea capacității acestuia de a produce venituri viitoare. Spre deosebire de evaluarea contabilă, evaluarea economică raportează obiectul evaluat la condițiile pieței.

Ca atare, considerăm că evaluarea economică beneficiază de metode și reguli flexibile și se bazează, în mod decisiv, pe priceperea evaluatorului în utilizarea acelor metode adaptate specificului entității și în reflectarea punctelor forte și punctelor slabe ale acesteia în mod onest, nepărtinitor, profesionist.

Standardele prevăd un minim de cerințe ce trebuie respectate de evaluatori. Dacă anumite circumstanțe, inclusiv cerința expresă a clientului, necesită o deviere de la cerințele standardelor, această deviere trebuie menționată expres în raportul de evaluare.

Problema evaluării entităților capătă accente deosebite în condițiile actualei etape, când pe plan mondial se constată vânzarea-cumpărarea unora dintre ele între părți din țări diferite. Ca atare, se constată necesitatea adoptării practicilor de evaluare care tind să se standardizeze, aceasta pentru a permite o viziune omogenă în țările lumii, elocvente fiind normele și standardele internaționale de evaluare sau găsirea compatibilităților între instituții regionale.

Din punct de vedere contabil, sfera actuală de interes reclamă reliefaarea aspectelor de natură conceptuală și a celor metodologice legate de entități, în condițiile în care abordarea acestei problematici a cunoscut o evoluție continuă, pe fondul încercărilor susținute de a găsi soluții reale de perfecționare a tratamentelor contabile în spiritul și litera Standardelor Internaționale de Raportare Financiară.

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

Capitolul 2, intitulat sugestiv „**Analiza critică a metodelor de evaluare**”, se justifică în structura tezei elaborate prin prisma importanței conexiunii directe ce există între evaluare și informația contabilă la nivelul oricărei entități, urmărind critic modul concret în care demersul evaluativ își pune amprenta asupra entităților ce activează în mediul de afaceri destul de „zdruncinat” al României contemporane.

Privind prin prisma fazelor și etapelor demersului evaluativ, putem observa existența unei intercondiționări continue între acestea, în special dacă avem în vedere faptul că obiectivul esențial vizat nu se rezumă doar la stabilirea unei simple valori a entității, ci și la identificarea modalităților în care o astfel de valoare poate fi obținută în condiții de eficiență maximă.

Ajustarea valorilor contabile ale activelor și datoriilor entității și aducerea acestora la valoarea de piață reprezintă esența demersului ce se întreprinde în cazul evaluării pe bază de active, cunoscută și sub denumirile de abordare patrimonială sau pe bază de costuri ori abordarea prin costul de înlocuire.

Suntem de părere că perceperea acestei abordări prin prisma modalității de estimare a valorii unei entități și/sau unui pachet de acțiuni, prin utilizarea metodelor de estimare a valorii de piață a activelor individuale ale entității din care se scade valoarea de piață a datoriilor totale, reprezintă o modalitate de definire pe care o susținem în cadrul demersului nostru, dat fiind caracterul sintetic și, totodată, complet al conținutului său.

Dacă am încerca și pătrunderea în **sfera reglementară**, putem aminti faptul că ANC este determinat în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IAS) și cu Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunității Economice Europene.

Pentru estimarea valorii entității Standardele Internaționale de Evaluare recomandă utilizarea a cel puțin două din cele trei tipuri de abordări. Opțiunea pentru o metodă sau alta rămâne la latitudinea evaluatorului, care selectează metodele utilizate în funcție de condițiile concrete în care se desfășoară evaluarea și de avantajele/dezavantajele prezentate.

În continuarea dezbaterii efectuate am considerat oportună focalizarea analizei asupra activului net corectat, a cărui principală caracteristică este aceea că vizează mărimea capitalului necesar pentru a reconstitui patrimoniul net existent al entității, la nivelul valorii reale de utilitate a acestuia. Fundamentul metodei ANCC, care constă în înlocuirea bilanțului ce reflectă valori contabile influențate în mare măsură de costul istoric cu un bilanț economic, prin care se reflectă toate activele și datoriile la valoarea lor de piață, reprezintă marele său avantaj.

Avantajul evaluării economice prin metoda ANCC este acela că presupune gruparea elementelor de activ mai întâi pe baza listelor de inventariere și apoi a bilanțului.

Marele dezavantaj al acestei metode rezidă în aceea că, deși aparent este ușor de aplicat, din punct de vedere tehnic ocazionalizează o activitate destul de complexă din cauza diversității activelor ce necesită a fi evaluate în mod distinct. Nu putem recomanda această metodă specificului economic românesc, în defavoarea metodei activului net contabil, care, în opinia noastră, reflectă mult mai fidel informațiile contabile utilizate.

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

În concluzie, putem aprecia că stabilirea valorii unei entități prezintă un grad ridicat de dificultate datorită multitudinii de factori ce o influențează și a numeroaselor forme pe care aceasta le îmbracă. De asemenea, valoarea unei entități nu trebuie urmărită static deoarece se modifică extrem de repede, sub influența pieței și a rezultatelor economico-financiare obținute de aceasta. Conferirea unui caracter dinamic este posibilă prin corelarea valorii entității cu performanțele economico-financiare ale acesteia.

În contextul acestor aspecte am considerat că o continuare firească a cercetării întreprinse o constituie prezentarea și analiza, în capitolul 3, a **exigențelor privind efectuarea evaluării din perspectiva creșterii calității informației comunicate prin situațiile financiare anuale**, surprinse permanent din perspectiva urmăririi asigurării unei convergențe continue între teoria și practica din țara noastră cu referențialul internațional, precum și între evaluarea economică și cea contabilă.

Aspectul ce realizează ralierea evaluărilor contabilă și economică se constituie în obiectivul comun de estimare a valorii bunurilor economice, indiferent că acestea aparțin unei persoane juridice sau unei fizice, valoare exprimată în ambele cazuri prin etalonul monetar.

Dacă vom utiliza o realitate certificată și anume faptul că, încă de la începutul fiecărei evaluări, sursa principală de informații în evaluarea economică o reprezintă documentele contabile (justificative, registrele contabile, documentele de sinteză și raportare), atunci dependența dintre valoarea bunurilor estimată în evaluările economice și cea estimată în evaluările contabile este confirmată.

Pe de altă parte, la același demers ajunge și American Institute of Certified Public Accountants, care a statuat rolul contabilității cu privire la „a furniza informații cantitative, preponderent de natură financiară referitoare la entități economice și care urmează a fi utilizate în luarea deciziilor economice”. Aceste decizii privesc și estimarea valorii și a prețului cu care sunt reflectate elementele patrimoniale în situațiile financiare și implicit a valorii entității.

Această prezentare ne oferă posibilitatea formulării concluziei potrivit căreia există o similaritate evidentă între obiectivele privind informațiile prezentate în situațiile financiare (conform standardelor de contabilitate) și cele existente în raportul de evaluare (conform standardelor de evaluare).

Argumentul marcant privind interdependența dintre evaluarea contabilă și evaluarea economică este reprezentat de conceptele de bază (valoarea justă și valoarea de piață) folosite în cele două evaluări.

Nu putem însă renunța la abordarea noastră critică, motiv pentru care între valoarea contabilă și valoarea de piață estimată prin evaluările economice putem evidenția și unele diferențe. Astfel, valoarea contabilă reflectă costurile istorice realizate anterior (trecutul în cazul în care se optează pentru tratamentul de bază), în timp ce valoarea de piață privește perioada actuală (prețul de piață) sau viitoare, prin fluxurile de numerar sau venituri pe care le va încasa, respectiv realiza.

Dezideratul stabilirii și demonstrării dependenței evaluării economice de contabilitate ne determină să analizăm relația bidirecțională dintre valorile elementelor de activ estimate în contabilitate și prezentate în situațiile financiare și valorile aceluiași bunuri rezultate din evaluarea economică, prin metodele amintite.

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

Capitolul 4 intitulat „Evaluarea în condițiile aplicării IFRS și IVS”, vizează surprinderea realităților economice din România din perspectiva evaluării, motiv pentru care am apreciat ca fiind justificat să încercăm o raliere și, totodată, să stabilim o conexiune între IFRS și IVS..

După opinia noastră, România ar beneficia substanțial ca urmare a acestei percepții, nu doar din perspectiva conformării cu legislația Uniunii Europene, ci și a faptului că entitățile din țara noastră utilizează un cadru contabil recunoscut la nivel mondial, bazat pe conceptul de imagine justă și fidelă, care reprezintă un deziderat pentru comunitatea de afaceri. Acest context reprezintă o provocare pentru entitățile vizate, implicațiile pentru acestea fiind multiple, dintre care cele mai relevante se referă la înțelegerea principalelor probleme și a impactului potențial al acestora, eliminarea eventualelor deficiențe ale operațiunilor financiare din perspectiva cerințelor IFRS și IVS, întocmirea bugetelor și previziunilor conform cerințelor IFRS, dezvoltarea strategiilor de comunicare menite să pregătească piața și părțile implicate în ceea ce privește impactul potențial asupra principalilor indicatori ai performanței conform IFRS.

Conversia la IFRS este o modificare fundamentală a principiilor contabile general acceptate, ceea ce înseamnă că o luare în considerare și a IVS este nu numai necesară, dar mai ales recomandată dacă dorim să realizăm o analiză interdependentă a implementării IFRS.

După opinia noastră, de o reală importanță considerăm a fi faptul că IVSC furnizează profesiei contabile recomandări și consiliere referitoare la evaluare, urmărește să coordoneze standardele sale și programele de lucru cu cele contabile, în interesul public, și cooperează cu organismele internaționale pentru elaborarea și promulgarea de noi standarde

Suntem de părere că, adoptarea IFRS a reprezentat mai mult decât o modificare a reglementărilor contabile.

Necesitatea și, mai ales, oportunitatea acestora a permis apariția unui nou sistem de evaluare a performanței - un nou sistem de proceduri care trebuie adoptat la nivelul întregii organizații. Acesta va schimba modul de lucru și, de asemenea, este posibil să impună schimbări decisive în ceea ce privește managementul strategic și contabil.

Mediul contabil complex, incert și riscant în care entitatea își desfășoară activitatea solicită evaluări în contabilitate, dar, în mod deosebit, revizuirea estimărilor. Criteriile utilizate în vederea realizării estimărilor sunt departe de a fi obiective, iar obiectivitatea este, inclusiv după opinia noastră, cât mai necesară contabilității.

Totodată, considerăm că este demn de amintit faptul că, pentru constituirea premiselor unei evaluări pertinente și sigure, contabilitatea românească nu a putut să rămână pasivă la provocările la care este expusă în prezent, pe plan internațional. Ea încearcă să-și soluționeze problemele sale prin adoptarea soluțiilor propuse de normele contabile internaționale. Însă, implementarea în mediul contabil românesc a unui sistem care funcționează într-un mediu economic, politic, social, cultural, mult diferit de realitatea românească nu va fi ușor de realizat.

Standardele Internaționale de Evaluare reprezintă cea mai bună practică sau practica acceptată în evaluare, cunoscute și ca Principii de Evaluare General Acceptate (GAVP).

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

Considerăm ca fiind justificat să apreciem că este pozitivă opțiunea ca Standardele Internaționale de Evaluare și standardele naționale să se completeze și să se susțină reciproc. IVSC pledează în favoarea cunoașterii diferențelor între prevederile Standardelor Internaționale de Evaluare și cele naționale.

Concluzionând, amintim contextul în care valoarea este raportată, aspect la fel de important ca și baza și acuratețea acesteia. Valoarea finală necesită referire la informațiile de piață, la procedurile și raționamentele care o susțin.

În aceeași ordine de idei trebuie precizată, după opinia noastră, și comunicarea rezultatului evaluării, care, într-o manieră logică și consecventă, presupune o abordare metodică, ce-l ajută pe utilizator să înțeleagă derularea procesului de evaluare și relevanța concluziei sale. Raportul trebuie să comunice cititorului o înțelegere clară a opiniilor exprimate de evaluator și, de asemenea, trebuie să fie bine tehnoredactat și inteligibil pentru cineva care nu are cunoștințe anterioare asupra proprietății evaluate. Raportul trebuie să demonstreze claritatea, transparența și consecvența abordării.

Evaluatorul, de regulă, manifestă prudență în acordarea permisiunii de utilizare a evaluării sale în alte scopuri decât cel pentru care a fost destinată inițial.

Pe de altă parte, valențele informaționale ale evaluării pot fi evidențiate în cadrul situațiilor financiare anuale, abordându-se problemele ce privesc valorificarea lor în scopul creșterii performanței financiare a entității economice, în cadrul **capitolului 5**, intitulat sugestiv „**Studiu critic privind relaționarea rezultatelor cu informațiile comunicate prin situațiile financiare anuale**”.

Analizând din perspectiva implicațiilor evaluării asupra modalităților de prezentare a activelor și datoriilor entității, structura acestora poate fi analizată cu ajutorul a două grupe de rate financiare: rate de structură ale elementelor de activ și rate de structură ale elementelor de pasiv.

Dacă privim din perspectiva evaluării entității, suntem îndreptățiți să afirmăm că, pentru aprecierea echilibrului financiar trebuie avute în vedere mai multe tipuri de “egalități” și “corelații” între “necesitățile” și “posibilitățile” entității, respectiv între sursele financiare și mijloacele economice necesare desfășurării activității de exploatare și comercializare pe termen lung și scurt. În starea generală de echilibru se circumscriu atât “egalități” ale elementelor, cât și “inegalități” cu semnificația lor economică.

Existența fluxurilor bănești, concomitent cu cele materiale, impune luarea în considerare în definirea echilibrului financiar a elementelor implicate de aceste fluxuri, prin indicatori specifici de caracterizare. Rezultă că echilibrul economico-financiar al entității trebuie înțeles ca fiind un ansamblu de corelații care se formează în procesul de rotație a capitalului. Menținerea echilibrului financiar reprezintă un obiectiv permanent al politicii financiare, care poate fi considerat realizat atunci când exercițiul financiar se încheie cu o trezorerie pozitivă.

Modificările intervenite în valoarea elementelor bilanțiere, urmare a reevaluării acestora, pot avea drept efect „dereglaarea” corelațiilor mai sus amintite și în acest fel afectarea echilibrului financiar.

Analiza implicațiilor evaluării asupra echilibrului financiar al entității, după opinia noastră, impune studierea ratelor de lichiditate și solvabilitate și a corelației dintre fondul de rulment, nevoia de fond de rulment și trezoreria netă.

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

Astfel, de modul cum se realizează evaluarea propriu-zisă, în special de impactul pe care reevaluarea și actualizarea îl au asupra nivelului elementelor bilanțiere influențate, depinde, prin intermediul indicatorilor de poziție financiară și ai echilibrului financiar, imaginea entității difuzată prin intermediul informațiilor contabile în mediul de afaceri.

Am considerat oportun ca în finalul tezei elaborate (**capitolul 6**), să prezentăm **situațiile specifice de evaluare și de recunoaștere a rezultatelor acestei activități**, dintre care amintim pe cele referitoare la evaluarea, informația contabilă și fiscalitatea specifice combinărilor de entități, precum și ale celor ce vizează lichidarea entităților și chiar garantarea creditelor bancare, care au constituit puncte de referință în cadrul analizei efectuate.

Datorită mărimii sale o achiziție poate avea un impact deosebit asupra acționarilor proprietari ai capitalului, comparativ cu o altă investiție de capital.

Dacă privim impactul evaluării contabile asupra pertinentei informațiilor degajate în urma procesului de combinare intersocietară, se justifică să amintim că instrumentele de analiză și luare a deciziilor trebuie aplicate prudent, datorită mărimii și complexității investiției. O achiziție corporativă poate lua atât forma unei fuziuni prin absorbție, cât și a unei fuziuni prin contopire sau reuniune.

În România, reforma legislativă realizată în domeniul economico-financiar privind fuziunea, divizarea și lichidarea entităților comerciale nu relevă decât absorbția cu lichidarea entității absorbite și contopirea cu lichidarea entităților ce se reunesc pentru a forma o nouă entitate economică, aspect deficitar, după opinia noastră, în condițiile în care procesul de fuziune poate îmbrăca forme diverse cu particularități distincte, inclusiv pe linie evaluativă.

În ceea ce privește lichidarea entităților economice am considerat potrivit, pentru demersul nostru, să abordăm etapele procesului de degradare a situației economico-financiare a entității, acestea fiind un criteriu important de alegere a metodelor de diagnosticare a entităților în dificultate, dar și de orientare strategică.

Dimensiunea financiară a degradării situației entității constituie, în literatura de specialitate, fundamentul definirii conceptului de entitate în dificultate.

Dacă am încerca o analiză critică a managementului dintr-o entitate în dificultate, din perspectiva modului cum este privită evaluarea, putem observa că, indiferent de cauzele exogene sau endogene ale degradării situației economico-financiare a unei entități, starea de dificultate poate fi accentuată de reacția tardivă și extrem de lentă a echipei de conducere la schimbările survenite, în condițiile în care deciziile care se adoptă sunt luate pe baza unor informații furnizate greșit sau inoportun de către evaluarea efectuată.

Deosebit de important, alături de evaluare, este și auditul financiar-contabil care joacă un rol important în reperarea unor disfuncții din activitatea economico-financiară a entității în timp util.

Considerăm că decizia intrării sau nu a unei entități în faliment ar trebui să fie rezultatul unei analize aprofundate a cauzelor ce au determinat starea de insolvență a acesteia, inclusiv a analizei modului în care evaluarea a contribuit la pertinenta sau, din contră, la distorsionarea rezultatelor obținute.

În concluzie, putem aprecia că stabilirea valorii unei entități prezintă un grad ridicat de dificultate datorită multitudinii factorilor ce o influențează și a diversității

REZUMAT: EVALUAREA PATRIMONIALĂ ȘI CREȘTEREA CALITĂȚII INFORMAȚIEI CONTABILE COMUNICATE PRIN SITUAȚIILE FINANCIARE

formelor pe care le îmbracă. De asemenea, valoarea unei entități nu trebuie urmărită static deoarece ea se modifică extrem de repede sub influența pieței și a rezultatelor economico-financiare obținute de aceasta. Conferirea unui caracter dinamic este posibilă prin corelarea valorii entității cu performanțele economico-financiare ale acesteia.

În final, menționăm că nu a fost posibilă o abordare exhaustivă a problematicii integrale aferente temei amintite, însă realizând o examinare riguroasă a opiniilor diferiților specialiști din țară și din străinătate, corelate cu prevederile legislative, dar și cu unele critici, propuneri și opinii personale, apreciem că am realizat o lucrare prin intermediul căreia aducem un plus de claritate referitor la numeroase aspecte supuse dezbaterilor, în principal în ceea ce privește contribuția evaluării la obținerea unor situații financiare anuale capabile să ofere o informare contabilă bazată pe realitate și fidelitate.

Putem afirma că lucrarea răspunde unor întrebări concrete, cu privire la nevoia de informare ce se manifestă în mediul de afaceri actual din România. Sunt formulate sugestii riguros argumentate ca urmare a analizelor efectuate, sugestii destinate, în primul rând, factorilor decizionali care pot influența politica oricărei entități. Prin conținutul său, metodologia folosită, analiza critică efectuată și concluziile finale formulate, pot reprezenta puncte de interes atât pentru mediul academic, cât și pentru mediul de afaceri.

În final, considerăm că cele relatate anterior conțin suficiente argumente care justifică următoarele două **concluzii generale**:

- *Evaluarea patrimonială corectă, care asigură estimări de valori cât mai apropiate de cele posibil de acceptat în cazul efectuării tranzacțiilor, se bazează, printre altele, pe informații contabile pertinente și, totodată, pe raționamentul profesional al evaluatorului, care trebuie să fie independent și nepărtinitor. Altfel, evaluarea nu reprezintă garanție în ceea ce privește credibilitatea informațiilor pe care le oferă.*

- *La rândul lor, informațiile contabile ce se obțin prin intermediul unei evaluări corecte, dobândesc un plus de calitate și contribuie, în mod semnificativ, la adoptarea unor decizii economice adecvate unei bune gestionări a patrimoniului și activității entității.*